kun de, som med god Samvittighed kan sige, at det er velbegrundet, da de har ofret saa meget af deres Manddomskraft og har opgivet anden Stilling, vil tage den højere Pension. De andre vil sikkert ikke gøre det.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

L. D. Rasmussen: Det ærede Medlem Hr. Axel Møller siger nu, at det er ikke Størrelsen, der er det afgørende. Jeg vil bede ærede Medlemmer genkalde i Erindringen, hvad det ærede Medlem begyndte med at sige. Han opstillede de gamle Pensionisters Kaar som en Karrighed i Modsætning til de flotte Ministerpensioner. Det var Udgangspunktet for det ærede Medlems Tale om dette Spørgsmaal. Nu er der en Ting, som er ret forbavsende. Det er ikke første Gang, jeg hører et Medlem af det konservative Folkeparti tale om de gamle Pensionister fra før 1909. Men jeg vil bringe i Erindring, at det konservative Folkeparti gennem fire Aar støttede et Ministerieum, der havde Flertal baade i Folketing og Landsting, og dog blev der intet ændret ved de gamles Kaar. Den Gang syntes det ikke, som om de Konservative var saa stærkt interesserede deri, som de er blevet nu, ellers havde de vel anvendt deres Indflydelse for at faa Venstreregeringen til at skabe de Kaar, de ønskede. Ja, jeg ved saa udmærket godt, at man har talt derom. Man taler saa mange smukke Ord til Tider fra visse Sider uden derfor at lade Handling følge efter Ordene; det har man bemærket saa tidt. Det er, hvad ogsaa det ærede Medlem Hr. Zahle var inde paa, ejendommeligt, at dette Spørgsmaal om Ministerpensioner og lignende rejses netop nu. Er det maaske paa Grund af, at det er Medlemmer af en anden Samfundsklasse, som nu sidder paa Ministertaburetterne, end det tidligere var Tilfældet? Er det derfor, der tales om Flottenheimeri med Hensyn til Ministrenes Pensioner?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Axel Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Axel Møller: Jeg har ikke brugt Ordet Flottenheimeri om Ministerpensionerne; det maa staa paa det ærede Medlems eget Ansvar. Jeg gentager, at for mig er det absolut ikke Størrelsen, der er afgørende. Det, det kommer an paa i denne Forbindelse, er, at Pensionen bliver fikseret ved en bestemt Regel. Der er mange, som nu oppebærer Ministerpensionen — der nu en Gang i Folks Øjne i Almindelighed er stor —, og som oppebærer den med fuld Ret. Det afgørende er, at man faar bestemte Regler. Som det er i Øjeblikket, er Pensionslovens almindelige Regler fraveget paa 3 Punkter: for det første i Henseende til den særlige kongelige Resolution, der udfærdiges efter den pensioneredes egen Indstilling, for det andet i Henseende til Maksimum, som er fastsat til 9 000 Kr. plus Tillæg, saaledes at Pensionslovens allerhøjeste Pension, 8 000 Kr. plus Tillæg, overskrides, og for det tredie derved, at Ministre i alle Tilfælde ved at afgaa fra deres Embede har Ret til Pension, hvilket som almindelig Regel — jeg bortser fra Embedsmisbrug — ikke gælder andre Embedsmænd, idet disse kun har Krav paa Pension, naar de gaar af en dem utilregnelig Aarsag. Jeg skal ikke sige noget om, at Ministre har en vis Særstilling. Men vi bør have en Ordning ved Lov af dette Spørgsmaal. Naar Spørgsmaalet en Gang er rejst, falder det ikke, før der er sket en Reform paa dette Omraade.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou har Ordet for en kort Bemærkning.

Johannes Lou: Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussens Angreb paa det konservative Folkeparti i Anledning af dets Stilling til de gamle Pensionister er bundfalsk og fejlagtig. Det ærede Medlem har paa dette Felt ikke Begreb om, hvad han har talt om, da han ikke har siddet i det Udvalg, som har haft de gamle Pensionisters Forhold til Behandling. Under Behandlingen heraf kom der en enstemmig Indstilling fra alle 4 Partier, og der blev ikke rejst Spor af Særkrav fra Socialdemokratiets Repræsentanter indenfor Udvalget.

Formanden: Endnu to ærede Medlemmer har begæret Ordet for korte Bemærkninger. Dermed afsluttes de korte Bemærkninger vedrørende denne Sag.

Det ærede Medlem Hr. Zahle har Ordet for en kort Bemærkning.

Zahle: Det er jo ikke altid sikkert, at en Ordning, man har i et andet Land, og som er forskellig fra vor, er bedre end vor. Den Ordning, vi har med Hensyn til Ministerpensioner, er netop god. Den giver Mulighed for, at enhver, som bliver Minister, kan, hvis hans Forhold begrunder det, være sikret imod at blive kastet ud i For-